

SLOVENSKI NAROD.

shaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Rimskemu Katoliku“ v odgovor. *)

Dr. Mahnič posvetil je II. in III. zvezek letošnjega „Rimskega Katolika“ deloma slov. učitelstvu. Ko je v drugem zvezku neusmiljeno obsodil vzgojo narodnega učiteljstva, in ko je duševnega velikana dr. Lindner-ja prekrstil v popolnega brezverca, spravil se je v tretjem zvezku na slov. učiteljstvo, posebno na učitelje „zaveznike“. Predbaciva jim nevednost, brezverstvo ter jih denuncira kot državi nevarne panslaviste, vse to pa z jasno namero, zagnati mej slov. učiteljstvo klin in ga, ako le mogoče razdvojiti. Prepričani smo, da mu je izpodletel popolnoma ta poskus, in da bode uspeh ravno obraten! Učitelji, ki še neso „zavezniki“, oklenili se bodo po geslu našega presvetlega cesarja „viribus unitis“ sedaj gotovo „Zaveze“.

Dokazovanje dr. Mahnič-a je pa povsem jednostavno; iztrgal je iz zadnjih dveh letnikov „Popotnik-a“ iz zveze posamezne stavke, katere potem na vse strani preteguje in zavija, nazadnje vzame na pomoč vero, papeža in škofo — in dokazovanje je gotovo; on je napravil iz učiteljev, kar se mu poljubi.

Nedostaja nam časa na vse neslanosti odgovarjati; govorili bodemo le o nekaterih temeljnih točkah. Govoriti hočemo, kolikor mogoče jasno, to pa s tem namenom, da se razumemo s slovenskim duhovenstvom, s katerim je nam učiteljem skupno delovati na izobrazbi naroda.

1.) Dr. Mahnič nam predbaciva, da stojimo na nekrščanskim, liberalnem stališču. Jaz pa trdim, da nam je stališče krščansko, in ravno ker nam je krščansko, nam je tudi liberalno. Krščansko je naše stališče, ker hoče slovensko učiteljstvo vse pridobitve krščanstva ohraniti slovenskemu ljudstvu. Naše stališče je pa tudi liberalno, kakor ga tudi ni bolj liberalnega naroda, kakor je narod slovenski. Liberalizem namreč ne nasprotuje krščanstvu, liberalizem je le jeden znak krščanstva. Liberalen po-

*) Dr. Mahnič-a mi sicer že prištevamo političkim mrličem in zato nič več ne pišemo o njem. Danes pa bodi izjema, ker je v „Popotniku“ priobčeni članek gospoda dr. Tomaža Romiha res vrlo pisan in ker se nam je od več strani izrazila želja, da ga ponatisnemo. Uredn.

meni toliko, kakor darežljiv, radodaren, dobrotljiv, milostljiv, dober, blag, brez predsodka — in v tem zmislu je slovenski narod liberalen, in v tem zmislu je tudi liberalno slovensko učiteljstvo. Liberalizem pričenja se s Kristom, ker prej vladal je despotizem. Da je pa nam stališče ob jednom tudi učiteljsko, ter da se potegujemo tudi za to, zboljšati si svoje materialno stanje, kdo nam more šteti to v zlo? Naše materialno stanje je v primeri z drugimi stanovi itak tako slabo, da se moramo res čuditi, kako je možno, da se najde čudak, ki nas zavida za to malo, kar imamo.

Naše delovanje vršimo učitelji na krščanski podlagi. Ako tudi nemamo na jeziku vedno Boga in vero, vendar nam je na tem, da vzgajamo otroke na krščanski podlagi. Nobeden slovenski učitelj ne bode nikedar pozabil, da je slovenski narod katoliški narod, in da bi ne bilo za njega več nesreče, kakor če bi se verski razdvojil; imamo v tej zadevi prebitke izkušnje pri bratskem nam narodu, pri srbo-hrvatskem. In ker je to prepričanje slovenskim narodnim učiteljem vodilo, bodemo v tem zmislu tudi vsikdar delovali.

Sicer smo pa pri zadnjem glavnem zborovanju tudi jasno izjavili, da stojimo na krščanskem stališču. Vaši zlobni napadi na slov. učiteljstvo nas so primorali, da smo izpregovorili, in tedaj se je brez ugovaranja jednoglasno vprejel stavek: „Iz verskih, narodnih in patrijotičnih ozirov želimo in hočemo z duhovenstvom složno delovati.“ Ako smo se pa ob jednom izrazili, da se hočemo braniti zlobnih napadov na slov. učiteljstvo, kakor jih n. pr. priobčuje dr. Mahnič v stari „Soči“, nismo se nikakor pregrešili proti svojemu krščanskemu stališču, ker Vaše stališče ni krščansko, temveč nekrščansko. Nekrščansko je, rezati nežnemu spolu jezike;*) nekrščansko je, imeti takov napuh, kakor ga imate Vi, misleči, da razumete vsako stvar najbolje; nekrščansko je, črniti svoje duhovne brate in jih obirati ter brati iz njihovih krasnih duševnih proizvodov stvari, katerih se normalno misleči človek niti v sanjah ne domisli; nekrščansko je, vsako gibanje slovenskega

*) Ste-li mislili, ko ste napisali ta stavek, na svojo mater?!

naroda, vsako narodno veselico denuncirati kot veri in državi nevarno; nekrščansko je — — — pa kaj naj mnogo navajam? Kristus učil je ljubezen, Vi pa oznanjate sovraštvo, in strast se čita na vsaki strani Vašega „Rimskega Katolika“.

(Dalje prih.)

„Celjskega Sokola“ osnovalna slavnost dne 7 in 8. septembra.

(Konec.)

Na Opčinah: Slaviteljem ustanove „Celjskega Sokola“ zakličemo iz globočine srca srčen: Napred! Trikratni živijo! Na zdar!

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah pri Trstu.

Na Opčinah: Pevsko društvo „Zora“ v Tržaški okolici kliče Sokolskemu sovražniku: Stoj! To so svete zemlje naših bratov.

Opatija: Vsem zbranim sokolskim društvom kličem: Živeli vrli Sokoli! Aleševce.

Ormož: Porod „Celjskega Sokola“ naj služi v združenje vseh „Sokolov“ pod krilo jednega „Sokola“, ki čuva bistrim svojim okom vse svoje mladiče. Živeli Sokoli! Živela vzajemnost!

Ormoška čitalnica.

Ormož: Krepko se dvigaj, čili „Sokol Celjski“! Ojači svežim duhom boritelje narodnih svetinj!

Dr. Lemež, Kapus.

Št. Pavel v Savinjski dolini: Stopaj vrli Sokol, ponosno naprej, ohrabri junake in pokaži, da gre Slovan na dan! Slava Tebi in Tvojim slaviteljem. Šent Pavelske Slovenke.

Št. Pavel: Vse zbrane Sokole in njihove slavitelje presrečno pozdravljamo! Tebi mladi „Celjski Sokol“ pa čestitamo k zmagi in srečnemu pričetku vrlega delovanja. Ponosno se dvigni in mogočno razprostri svoja krila nad mile domovine raj ter jo čuvaj z bistrim očesom sovražnih napadov!

Št. Pavelski narodnjaki.

Št. Peter na Krasu: Naj Ti hitro vrastejo mlade, a čile peruti, da bodeš kmalu prvo-boritelj mej svojimi sobraty.

Čitalnica Postojnska.

Št. Peter na Krasu: Čvrsto in neustrašeno stoj na braniku slovenskega prava. Na mnogaja leta! Špilar, Sajovec, Lavrenčič.

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Veseliče; čuvari Adrije; veselica na Opčinah: Cimerška trdnjava; Celje; Sokolske kompanije: zelena Štajerska — „alles roth“; Rothkraut in Šampanjec; Wahtarica in njeni „galgenhumor“: slovenski fantje in nemški živci; nemško lice Celjsko in slovenska čitalnica; Vilharjeva slavnost.)

Nastopil je hladni jesenski čas, listje začelo je rumeneti, in konec je poletnih veselice in slavnosti, katerih smo imeli poslednji čas toliko obilico, da človek ni vedel, kam bi se obrnil. Posebno okolu malega Šmarna praznik nabrala se je cela vrsta tacih veselice, o katerih sem deloma že govoril.

Jedne pa vendar nesem še omenil in vendar bila je tudi prav lepa in zanimiva. Praznovali so jo naši vrli „čuvari ob Adriji“, vrli pevci okolice Tržaške na Opčinah, jeden dan pred Celjsko in Tržaško slavnostjo. Bile so to tri velevažne veselice, rekel bi velike narodno-strategične važnosti. Na Opčinah bila je zastopana cela Tržaška okolica in tudi iz Trsta samega prihitelo je lepo število narodnjakov. Take veselice imajo globokeji nego samo razveseljevalni pomen. One so pravi pravcati kolci, katere nam treba zabijati, da

si zgradimo močne jezove proti navalu predrznega elementa protivnikov. Okoličanski pevski društvi „Adrija“ iz Barkovelj in „Hajdrih“ iz Proseka prišli sta polnoštevilno, „Vesela“ poslala je svoj kvartet, ki je znan kot odličan mej pevci okoličani, druga društva „Zora“, „Zarja“ in „Danica“ kakor tudi Tržaški pevski zbori poslali so deputacije. Zbral se je pravi „pevski batalijon“, okolu 100 pevcev, kakor so se zbirale dan pozneje na drugem kraju Slovenije Sokolske čete v močni „Sokolski batalijon“. Da je bila krasna narodna pevška veselica na Opčinah, da je bilo pravo tekmovalje pojedinih pevskih društev, da je vladala prava navdušenost, to si lahko mislim. Prijazne Opčine postale so isti dan prava „slovenska Wartburg“, na katerej se je vršil nekrvavi umetniški boj pevski, na radost navzočih domoljubov slovenskih. Naj le protivniki naši goje zavrato in podlo petardo, Slovenci odgovarjamo jim s pesmijo našo, katera naj naučuje one, ki so še omahljivi. Zatorej prav iz globine srca zakličem prisrčen: Živeli pevci okoličani Tržaški! Delajte i naprej neustrašeno, kakor ste delali doslej, budite narod in kažite, da na obalah sinje Adrije prebiva krepak rod slovenski.

Na severu pa se je vršila tudi pomenljiva slavnost v nekdanji Cimerški trdnjavi, v probujajočem se Tržiči. Celo tam, na stari kranjsko-slovenski zemlji hoteli so nekateri ultra-liberalci kazati svojo nemško modrost, ter ovirati prosti razvoj slavnosti, ali pogoreli so tako temeljito, da jim nobena niti najbolj nemška zavarovalnica ne izplača niti počenega groša premije. Zidovje nemškega forta omajalo se je izdatno, a niti ni bilo treba Sokolskih trobent, da se podere ta Jeriha. Omajala se je tako, da, ko bode prvokrat zapela tam gori trobenta Sokolska, razrušila se bode brezdvombeno v prah in pepel, iz razvalin pa se bode ponosno dvignil feniks slovenske zavednosti.

Ttjetja in gotovo najvažnejša narodno-strategična postojanka pa je bilo starodavno Celje, kjer smo kumovali pri krstu najmlajega nam soboritelja, „Sokola Celjskega“, o katerem sem že deloma govoril zadnjič. Zbrale so se pojedine Sokolske „kompanije“ v moču „batalijon“. Nekako samozadovoljna pravi Celjska „Wacht“ — katera mi mimogredoč rečeno prav dostikrat izvablja smeh, in jo zatorej zelo obrajam kot humoristični list — da niti ni bilo tako hudo, kajti mestu pričakovanega „regimenta“ prišla je le „kompanija“. No bile so res le

Št. Peter na Krasu: Najmlajši boritelj za naše narodne pravice. Bog Te živi!

Bralno društvo v Zagorji na Notranjskem.

Payerbach: Slava neumornim ustanovnikom „Sokola“! Cvet in prospeh „Sokolu“!

Dr. Mirko Ploj.

Podkloštroj: Radostnim srcem pozdravljamo vse častilce novega društva in kličemo iz tužnega Korotana: Bog živi in ohrani „Celjski Sokol“ krepkej domovini v čast in slavo.

Gregor Einspieler deželni poslanec, Primož Walter iz Črne.

Radovljica: Radostnim srcem pozdravlja danes porod mladega „Sokola“, želeč mu v svetem svojem delovanju za ohranitev narodnih pravic, za probujo milih nam bratov ob vitkokrasnej Savinji, ter mu kliče izpod očeta Triglava trikratni: Živio in živela ideja sokolska!

Slovensko pevsko društvo „Triglav“ v Radovljici.

Radovljica: Iz skalnate Gorenjske kličemo Ti k rojstvu: Dvigaj se prosto in delaj od Triglava do Balkana. Prebujaj narod svoj in ustvarjaj mu boljšo bodočnost! Radovljiški narodnjaki.

Retz: K današnji slavi želi vam najboljši uspeh. Nikolajevič.

Središče:

Vsem Sokolcem čast,
Nasprotnikom propast!

Št. Jurij:

Edinost.

Trdno gnezdo si postavi,
Ob Savinji, žilav, krepek bodi,
Naroda svetinje brani,
Nauduše sveto naj Te vodi!

Praunseis, Šuklje, Minka
Brenčič.

Tolmin: Ob bregovih modre Soče v prijazni družbi pri sv. Luciji zbrani kličemo novo ustanovljenemu „Sokolu“: Vivat, crescat, floreat.

Državni poslanec Nabergoj,
Fran Dolenc, profesor Pregelj,
župan Kovačič, pravnik Miha Stanič.

Toplice pri Zagorji: Danes v duhu z Vami v Savinjski dolini zahvaljujemo se za prekrasni vsprejem, vsem Sokolom, družim društvom in udeležencem bratski pozdrav. Za društvo „Zagorskega Sokola“ Medved, starosta.

Toplice pri Zagorji: Živio najmlajši „Sokol“! Živeli njegovi čestilci! Na zdravje!

Slovinci iz Toplic pri Zagorji.

Trst: Kjer nam ni bilo mogoče prisostvovati osebno pri ustanovitvi „Celjskega Sokola“, prevažni za Slovanstvo, kličemo Vam od obalij sinje Adrije: Živeli Sokolaši! Živeli slavilci! Živela vzajemnost slovanska! Na zdar!

Kramar, Ipavič, Furlan, Kravos, Pockaj ml., Petrovič,
Prašel, Silic, Vidmar, Pugl,
Fabjan, Jajčič, Vičič, Rudolf.

Trst: Bratski objem in srčni pozdrav od zadržanih Tržaških bratov.

Trst: Slovanska čitalnica v Trstu, radujoča se nad porodom „Celjskega Sokola“ želi srečen razvoj in napredek. Slava!

Tržič: Bratski pozdrav vrlim Sokolom. Naprej za narodnost! Bralno društvo.

Tržič: Slava prvoboriteljem! Slovanska ideja zmaga. Celje in Tržič sta zdaj slovenski trdnjavi. Na zdar! Živeli! Zbrani velikošolci v Tržiči.

Velenje: Živijo bistri „Celjski Sokol“! Živeli zbrani gostje slovanski!

Šmid, Glazar, Šaloven.

Višnjagora:

Kričče krdelo vrabičev in vran
Stavi se Tebi, junace v bran!
Bedásto krdelo boječe kriči,
Ker v logu slovenskem se „Sokol“ rodi!
Ródi se in širi in dvigne se v plan!
S Sokolom, vrabiči, gre Slovan na dan!

Vojteh Valenta, Lukan, Forkan,
Fortuna, Pesek, notar
Stanko Pirnat, Kovač, Podbnik.

Vrhnika:

Če Sokol dvigne drzna krila,
Vrabičev roj pobegne plah,
Jednaka bodi vaša sila
Domovju bramba, vragu strah!

Pozdrav, živeli!

Komotar, Flis.

Žalec: Naudušeno pozdravljamo Tebe, najmlajši „Sokol“! Trikratni Živio kličemo vsem navzočim „Sokolom“ in gostom. Veselimo se nepopisljivo, da nam bode čast pozdraviti Vas jutri v našem narodnem trgu.

Županstvo trga Žalec.

Janez Hausenbichler, župan.

Žalec: Gromoviti pozdrav: Naj živi, raste, cvete, naj čuva na braniku majke Slave!

Hausenbichler v postelji.

Žužemperk:

Bistro oko, krepka pest Ti bodi,
Vodi nas po čistem svodi,
Da slovenski svet,
Zopet bo otet.

Bralno društvo.

Ogromna ta udeležba po telegramih kaže najbolje, kako splošno je bilo zanimanje za važno slavnost po vseh krajih, kjer se neso mogli osebno udeležiti slavnosti, ali so bili odposlali deputacije, pa so vendar še telegrafično hoteli izraziti veselje svoje nad porodom novega boritelja za razvoj ideje slovanske na Spodnjem Stajerju.

Razun že imenovanih slovenskih in hrvatskih odličnjakov videli smo še s posebnim veseljem gg. državna poslanca dr. L. Gregorca in M. Vošnjaka in deželne poslance dr. Dečkota, dr. Lipolda in dr. J. Srnce in pa dež. odbornika dr. J. Vošnjaka. Da so razun daljnih krajev, katere smo že navedli, bili zastopani vsi štajerski narodni trgi in mesta razume se samo ob sebi, kakor n. pr.: Vransko, Mozirje, Gornjigrad, Šoštanj, Velenje, Vojnik, Šentjur, Šmarje, Laški trg, Sevnica, Brežice itd.

Udeležba bratov slovenskih od obalij sinje Adrije razveselila nas je posebno, kakor še bolj ona bratov Hrvatov. Narod slovenski, ki tako lepo napreduje baš v Celjski okolici in v Savinjski

dolini, imel je priliko videti, da daleč doli proti jugu segajo mu bratje po krvi in misljenji, ki ga bote duševno podpirali, da se ubrani pograbljivim krepkljem nemške „Südmarke“. Pokazalo se je, da „Slovan povsod brate ima“, kateri so se naudušeno udeleževali krsta najmlajega slovenskega soboritelja. Naj ga ta slavni krst spodbuja k energičnemu in krepkemu delovanju. Nasprotniki naši, ki tako radi kriče o omiki svoji, hoteli so pač kaliti lepo slavnost, a ni se jim posrečilo. Sramovati se pač morajo, ako mislijo nazaj na slavnostna dneva in na surovosti, katere so uganjali proti mirnim gostom Celjskih Slovencev. Celjski Slovenci so v Celji isto tako doma, kakor so Nemci, pravico imajo zahtevati, da se spoštujejo gostje, ki jih obiščejo, ne pa, da se jih surovo napada. Okolica Celjska pa je pokazala sijajno, da je slovenska, kakor bode morda postalo v nedalnem času že slovensko mesto tudi zdaj še nemško Celje! Časa kolo vrtil se naprej, raztrlo bode pritlikovce, ki se mu upirajo.

Ti pa, Sokole Celjski, razprostriraj čilo peruti svoje, budi narod na vse strani in leti neustrašeno naprej!

Na zdar!

J. N.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. septembra.

Češkonemška sprava.

Ker se češki deželni zbor snide še le v oktobru, ni misliti, da bi rešil vse predloge, ki se tičejo sprave. Posvetoval se bode najbrž le o razdelitvi deželnega kulturnega sveta in o rabi jezikov pri avtonomnih uradih, potem pa rešil deželni budget. Burne debate bodeta pa že vzbudili prvi dve omenjeni predlogi, Mladotchi bodo gotovo ugovarjali razdelitvi deželnega kulturnega sveta, ker bodo v tem videli korak dalje na potu do razdelitve češke kraljevine. Še bolj se bodo pa upirali temu, da bi se pri avtonomnih uradih nemščini dovolila kaka prednost. Po dunajskih dogovorih bi magistratu v Liberci ne bilo treba v obeh jezikih uradovati, Praški bi moral. To se pa ne strinja prav z narodno enakopravnostjo.

Vnanje države.

Testinska ustaja

imela je ta uspeh, da bode dné 5. oktobra glasovanje o reviziji ustave. Liberalci zahtevajo, da se uvedejo direktne volitve za državni svet in sodece in spremeni volilni red za veliki svet. Sedanji volilni red je jako pomankljiv, kar se vidi iz izida poslednjih volitev. Liberalci so bili oddali 12.166, konservativci pa 12.783 glasov, pa je vendar bilo voljenih 77 konservativcev in 35 liberalcev. Konservativci so pa tako število glasov dobili le zaradi tega, ker imajo vladno v rokah, sicer bi pa bili liberalci dobili večino glasov. V vsaki državi, tudi v republičanski, ima vlada nekoliko upliva na volitve. Da pa konservativna stranka zares nema take zaslombe v narodu, kakor bi kdo sodil po številu njenih zastopnikov v javnih zastopih, pokazala je poslednja ustaja. Liberalci so odstranili konservativno vladno, ne da bi se bil kdo potegnil za njo. To se sme vsekako zmatrati za znamenje, da večina prebivalstva simpatizuje z liberalci. Sicer se bode pa pri ljudskem glasovanju, katerega ne bode vodila kaka pristranska vlada temveč nepristranski vladni komisar, pokazalo, kdo ima narod na svoji strani.

posamezne Sokolske „kompanije“, na „mirnem stališču“ ali po vojaško rečeno „auf Friedensfuss“, kajti namen naš je bil popolnoma miren, šli smo samo „rekognoscirati“.

A za Südmarkovce in prijatelje njihove v Celji bilo nas je mnogo mnogo preveč, in blizu 200 rudečih srajc za malo Celje ni bila baš malenkost. Čul sem necega osuplega Südmarkovca izklikniti: Ja wo ist denn da die grüne Steiermark? I seh' ja alles roth!“ Toliko pa lahko rečem že danes, da kadar bodedo „mobilizirali“ — če bode treba — bode nas pa „Wachtarica“ že videla še več, če bode sploh do tačas ostala še pri življenji.

Od nje naznanjenega „Rothkrauta“ došlo je res toliko vagonov v Celje, da, kakor čujem, si je ona in nekoliko njenih najzvestejih pristašev prav temeljito pokvarila želodec. Mi pa smo se prav dobro imeli in pri Košerji pokale so šampanjske petarde, da je bilo veselje, ko smo nazdravljali bodočemu slovenskemu Celju.

Da morajo prav temeljito pokvarjene želodce imeti matadorji neprostovoljnega „Wahtarskega“ Celjskega komika, kaže mi nekako žalostni humor, ki odseva iz zadnje številke. Kar melanholičen sem postal, misleč si: To je pa res pravi „Galgenshumor“, jednak onemu znanemu izreku: „No, die Woche

fängt gut an“, s katerim je visliški kandidat pozdravil vest, da se mu je približala zadnja ura.

Tudi tega nesem vedel, da ima Celjska ultranemška gospóda tako občutljive živce, da jih je tako strašno razburila četa slovenskih kmetijskih fantov, ki so jahali skozi mesto. Drugikrat naj fantje vzmó konje pod pazduho in naj tako marširajo skozi Celje, dokler bode še nemško, saj je vendar škoda dražiti takó odlične gospode, ki neso nobenemu Slovencu storili niti najmanjše krivice, kakor vé vsakdo.

No, hvala Bogu, hudobni Slovenci in Hrvatje podali so se domu, Celjsko mesto pridobilo je zopet staro svoje nemško lice, to nam jasno kaže zastava nemška, velikonemška črno-rudeče-zlata, ki vihra ponosno na vrhu novo prizidanega poslopja za c. kr. sodišče Celjsko, katera nemška zastava se mi vidi prav slabo umeščena, na poslopji namenjenem za avstrijsko c. kr. sodišče. Kdo je zakrivil to netaktnost — ne vem, na vsak način pa je drastična ilustracija dóbe Heinricherjeve ter je „signum temporis“. Kaj jednecega bi se pač ne moglo ali ne smelo dogoditi kje drugod.

To nemško lice Celjskega mesta pa ne brani nikakor, da se je po slavnostnih dneh socijalno slovensko življenje posebno v čitalnici razvilo prav

veselo in živahno, ter se opaža blagodejni upliv slavnosti na vse strani. Kar je mirnih in trezno mislečih Celjanov, in teh je, hvala Bogu, večina, prepričali so se lahko na lastne oči, na kateri strani je bila zmernost in olika, kdo je izzival, kdo pa hujskal. Pravična stvar naredila si bode pot sama ob sebi, tega ne bodo zadržali vsi hujskači skupaj.

Konečno naj še konstatujem, da se je tudi Vilharjeva slavnost v Planini izvršila povoljno in kar je bilo mogoče dostojno. Da je ostala pri danih razmerah le bolj lokalnega značaja, to je stvar, katero sem prevedel in katerej se ni bilo mogoče izogniti. Če bi bil človek hotel biti povsod, ne preostajalo bi drugo, nego da bi se bil dal raztrgati s konji na štiri kosce, kakor se je nekdanj delalo z zločinci. Ker bi pa tega vendar ne privoščil nobeni pošteni slovenski duši, ostal sem lepo cel in nesel grešne svoje kosti in kar je okolo njih tja doli na Savinjske bregove in, hvala Bogu, prinesel tudi zdrave in cele nazaj, kajti Celjani bili so vendar še za jedno stopinjo manj „olikani“, nego severni njih bratje, Opavski Nemci, ki so ta pot zaslužili „prvi premijum“. Za njih res izborna „olikankost“ pošilja jim iz starega podplata izrezano svetinjo priznanja Ahasver II.

Boulanger.

Ker nekaterim listom manka gradiva, bavijo se zopet z Boulangerjem. Marsikaj se je zadnji čas objavilo, kar generalu ne dela časti. Posebno ga je pa peklo, da se je vojvodinja de Uzès, katere je izdala kake tri milijone frankov za Boulangerjevo agitacijo izjavila, da je general delal za monarhijo, kar bi lahko dokazala iz njihovih pisem. Boulanger je na to odgovoril v „Voix du Peuple“, da bi se iz pisem, katere je ona njemu pisala, dalo spoznati, da ni vojvodinja dajala njemu denarja zaradi princev, temveč le zaradi njega, ker bi ga bila rada videla velicega. S tem odgovorom je pa dal general le priložnost za napade svojim nasprotnikom. Očitajo mu, da je porabil slabost ženske, da jo je osleparil za tri milijone frankov, in „Figaro“ vpraša, kaj bi bilo s Francijo, da je bila prišla v roke temu pustolovcu in njegovim izstradanim pristašem.

Vlada pa hoče sedaj z Boulangerjevimi pristaši milejše postopati, ko vidi, da neso več nevarni. V kratkem hoče zopet vsprejeti v državno službo več uradnikov, katere so bili odpustili zaradi agitacij za Boulangerja.

Muso beja,

kateri je bil ušel na potu v pregnanstvo, prijeli so zopet v Brussi in pripeljali nazaj v Carigrad. Kaj se bode sedaj zgodilo z njim ne vemo, kaj hudega gotovo ne. Morda bode nekega lepega dne na tistem zginil iz Carigrada pobegivši v Armenijo. Ljudje, ki mu bodo pomagali pobegniti, se bodo že dobili. Bej bi že davno svobodno ropal in moral po armenskih selih, da Anglija ni toli priganjala, da se kaznjuje ali pa vsaj pošlje v pregnanstvo.

Republičansko gibanje na Portugalskem.

Na Portugalskem začelo se je zopet republičansko gibanje. V Coimabri bile so v nedeljo velike republičanske demonstracije. Narod je klical: „Proč s kraljem, živela republika!“ Vojaki se morali z bajoneti razganjati razsajalce. Republičanske agitacije napravljajo vladi velike skrbi, zlasti ker je mej narodom velika nevolja zaradi pogodbe z Anglijo glede afriških zadev.

Nemci v Afriki.

Nemci so se bili udeležali v afriške zadeve z izgovorom, da hočejo zatreti trgovino z robi. Pod to pretvezo prisvojili so si silno veliko ozemlje v Afriki. Da je pa to bilo prazna pretveza, se je sedaj jasno pokazalo. Nemški zastopnik v Bagamoyu dovolil je loviti in prodajati robe in je zaradi tega veliko veselje mej arabskimi trgovci z robi. Nemci so to ukrenili iz dveh ozirov. Načeljujejo se, da bodo bogate Arabce tako pridobili na svojo stran, sanzibarskemu sultanu pa, ki je prepovedal robstvo, hočejo spodkopati veljavo. Ker je Sansibar prišel pod angleško pokroviteljstvo, hočejo Nemci na vso moč ovirati daljši razvoj te dežele. Sedaj vidimo kakšna je nemška kulturna misija.

Volitve v Braziliji

vršé se mirno in se jih narod udeležuje jako mnogobrojno. V prestolnici voljeni so ministri Glicerio, Vandenholz in Bocayuva; prejšnji pomorski minister Ladario je pa propal. Zmaga republičanske stranke je že zagotovljena. Izvoljeni bodo najbrž vsi ministri. Pričakovati je torej, da se kmalu definitivno uredi braziljske zedinjene republike. Če pokažejo volitve, da monarhisti nimajo zaslombe v deželi, se evropske vlade tudi ne bodo več obotavljale priznati republiko.

Dopisi.

Od Pesnice 17. septembra. [Izv. dop.]

Dandanes se po gostem slave jubileji. Sedaj se praznuje tu zlata maša, sedaj tam zlata poroka; toda takšnih petdesetletnic je sila malo, kakeršna se je obhajala nedavno pri sv. Križi pri Mariboru. Slavila se je petdesetletnica kmetskega trpljenja, kmetskih žuljev. Posestnik Mat. Hauptman gospodari in kmetuje že 50 let. To je bila zares redka slavnost, ki je tem pomenljiveja, ker je še gospodar krepk in čvrst. Lepo imovino si je v tem dolgem času prigospodaril s pridnim in umnim kmetovanjem. Dasi je pred petdesetimi leti našel kmetijo zelo zadolženo in zanemarjeno, vendar je danes najimovitejši kmet daleč okrog; vrhu tega je lepo vzgojiti dal sinove svoje. Jeden je profesor v Gradci, dva sta ljudska učitelja, dva pridna kmeta, dva pa še na domo pomagata očetu gospodariti. Takšnih kmetov nam je treba. Doktor bomo imeli mi Slovenci take gospodarje, ni se nam treba ničesar bati, ne „šulferajna“, ne „šidmarke“, ne drugih nemškutarjev. Blagostanje naših kmetov je najboljši jez zoper vse naše neprijatelje.

Slavnost se je vršila v nedeljo najprej v cerkvi, potem pa na Hauptmanovem domu ali pri Smolniku. Hiša stoji na precej visokem hribu, s katerega je kaj lep razgled na Dravsko polje. Došli so gostje od vseh strani, tudi iz Maribora gospe in gospodje — seveda le narodnjaki. Zatorej je bila vsa slavnost pravi naroden praznik. Govori so se vrstili s petjem in godbo, zažigale so se ra-

kete in umeteljni oguji. V dolini pa je mirno ležal Maribor in nas spominjal one prekrasne slavnosti, pri kateri se je gromovito čez mesto in plan razlegala slovenska pesen. Spominjali smo se tudi vzglednih svojih bratov v Celji. Srce nam je še vselej utripalo, ko smo ogledali v duhu, kako krepko bije naše ljudstvo povsod narodni boj. Le jedna trpka kaplja kanila nam je v veselja kupo, spomnivši se, da imamo nekoliko takih ljudi, ki neso naši sobojevniki; to so nekaterniki, ki delajo razporinneslogo mej nami. Žal, da se nahajajo mej temi celo duhovniki pritrjujoči možu brez domovja, ki je to zdražbo zasejal in jo sedaj pridno neti v svojem blatnem listu. Vender so te turobne misli izginile, ko je raketa vzletela, v zraku počila in upasnila. Tako bodo tudi izginile vse one grde nakane, ostal bode pa spomin na Efijskoto zlodejstvo; potomci naši bodo s stidom imenovali moža, ki je v svojem napuhu poskušal razdirati to, kar so najboljši rodoljubi zidali z znojem in bojem.

Končno želimo iz dna srca starčku jubilanu, da bi ga Bog ohranil še mnogo let krepkega, da bi vesel užival, kar si je s trdom pripravil. Naj ga na stare dni tolaži zavest, da je pridne otroke vzgojil domovini, katero je tako iskreno vedno ljubil.

I. S., župnik.

Domače stvari.

— (S Ptuja:) Velečenjenim odbornikom, poverjenikom in vsem prijateljem „Slovenskega pevskega društva na Ptui“, zlasti pa slavnim komponistom naznanja se tem potom vsopred prihodnje redne odbore se se dne 9. nov. t. l. ob 2. uri popoldne v „Narodnem domu“ na Ptui z uljudno prošnjo, naj počaste, posebno vnanji odborniki, sejo radi važnega predmeta, ki bode na dnevnem redu osebno, ali pa naj razodenejo svoja mnenja, želje in nasvete o tej stvari vsaj do 2. novembra t. l. predsedništvu pismeno. Vsak nasvet nam bode ljub, posebno pa nasveti naših prijateljev in veščakov o točki 3. in 4. — Vspored: 1. Zapisnik seje z dne 15. sept. t. l. — 2. Dopisi. — 3. Določi se kraj in 4. določijo se pesni prihodnjemu koncertu. — 5. Razni nasveti in slučajnosti.

— (Gosp. Jernej Pečnik), znani iskalec in izkopavalec starin nabral je zopet lepo število redkih in zanimivih starinskih najdeb, katere bode deželni odbor kupil za Rudolfinum.

— (V „Glasbeno Matico“) upisujejo se gojenci samo še jutri dne 19. t. m.

— (Kontrolni shod) deželnih brambovcev za mesto Ljubljansko bode dne 1. oktobra, dne 2. oktobra pa za okolico ljubljansko. Obekrati ob 9. uri zjutraj v poslopji nekdanje cukrarne. Dne 3. oktobra bode kontrolni shod na Vrhniki.

— (V Kamniku) bodo te dni v 15 hiš napeljali vodo iz vodovoda. Konzorcij Ahčin-Nolli-Štadler, ki je v Ljubljani prevzel in zgotovil največ vodovodnih instalacij, prevzel je tudi isto delo v Kamniku.

— (Ljubljana) prinaša te dni jako veliko trave in zelenja in občinstvo se čudi, od kod to, ko je vendar Ljubljana tako plitva, kakor že 40 let ne. Zato naj povemo, da je Mali graben in druge pritoke Ljubljance zarasla trava in deloma liče tako gosto, da ovira vode odtok. Zato se ondu kosi in zato toliko trave po Ljubljani.

— (O dirki v Šent Jerneji) urinila se je mala, a neprijetna pomota. Gosp. Gabrijel Jelovšek dirkal je s svojo 3letno kobilico Luco samo dve minuti in 37 sekund, ne pa 3 min. 37 sek. kakor je bilo napačno tiskano. Temu imamo dostaviti, da je g. Jelovšek z isto kobilico tudi na Vrhniki dne 6. t. m. dobil prvo darilo, ker je 1200 m daljave prvi pridikal v 2 minutah 58½ sek.

— (Iz Ozeljana) se nam piše: Županstvo v Šempasu, kamor spada tudi naša podobčina Ozeljan, odložilo je občinske volitve, katere so se že imele vršiti, iz neznanega nam uzroka na nedoločen čas.

— (Slov. pevska društvo v Trstu) ima prvi svoj občni zbor jutri, v petek dne 19. t. m. ob 8½ uri zvečer v prostorih „Del. podp. društva“, ter vabi na mnogobrojno udeležbo.

— („Narodni Dom“ v Barkovljah.) Kakor poroča „Edinost“ se bode v nedeljo dne 21. t. m. ob 11. uri zjutraj upisovalo delničarje za

Barkovljanski „Narodni Dom“ v gostilni g. Josipa Pertota v Rojanu, kakor se sliši, namerava se jako mnogo Rojancev upisati mej delničarje. Tako je prav! Živeli!

— (Novo gasilno društvo) snuje se v Zagorji ob južni železnici. Na čelu temu podjetju je tamošnji trgovec g. Mihelič. Pravila se v kratkem predložé deželni vladi v potrjenje.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi podružnica sv. Cirila in Metoda v Mokronogu dne 21. septembra v prostorih gostilne „Pri lipi“ s petjem (mešani zbor) in godbo. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Zelje) je na Posavji letos prav dobro obrodilo. Kupčija je živahna in vsaki dan odpelje se ga več vagonov v Trst, Reko in Gorico. Največjo zeljnato glavo videl sem pri Alešu na Ježici, tehtala je 8 kilogramov.

— (V Godešičah) pri Škofjiloki nastal je v nedeljo zvečer po 7. uri ogenj. Goreti je začelo pri posestniku Janezu Hafnerji, to je pri istem gospodarji, pri katerem se je sedaj že tretjič ogenj pričel. Posestnici Mariji Stremzel pogorela je hiša in gospodarsko poslopje, posestnikom Hafner, Jenko in Augustin pa gospodarska poslopja. Škode je okoli 8000 gld., pogorelci so pa zavarovani le za 3500 gld. Najžalostneje pri tem požaru pa je skrajna surovost Godešičanov. Gasilno društvo iz Škofjeloke prihitelo je z vsega priznanja vredno hitrostjo na pogorišča, Godešičani pa so gasilce vsprejeli z raznimi posviki in se sploh tako obnašali, da moramo njih postopanje javno ožigosati.

— (Razpis ponudbe.) C. kr. trgovinsko ministerstvo oddaja ponudbenim potom podiranje tako imenovanega starega carinskega poslopja, kakor tudi izpeljavo podstavnih del za novo c. kr. poštno in finančno poslopje v Trstu, in sicer: 1.) Podiranje starega carinskega poslopja z odpravljanjem odlomljenega gradiva vred proti temu, da se položi v gotovini povprečni znesek za večjo vrednost pri podrtji pridobljenega gradiva. 2.) Podstavna dela na primeru in proti jedinstvenim cenam. Po preudarku stroškov znašajo stroški podstavnih del: a) za poštno poslopje 53351 gld., b) za finančno poslopje 38110 gld. Natančnejše določbe za uložbo ponudbe, nadalje ponudbeni obrazci, načrti s preudarkom stroškov in stavbenim popisom vred, kakor tudi splošni in posebni stavbeni pogoji so razpoloženi na ogled pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu, III. oddelek, via della Caserma št. 2, I. nadstropje od 18. septembra t. l. naprej in se morejo ogledovati mej uradnimi urami. Ondi se tudi dajejo daljša pojasnila. Dotične ponudbe imajo se kolekovati za vsako polo s kolekom po 50 nov. in uložiti v zapečatenem zavitku pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu najdalje do 30. septembra t. l. ob 12 uri popoldne, oziroma uposlati frankirano ravnotje. — Varščina znaša 5000 gld.

— (Razpisano) je mesto suplenta za slovenski jezik na višji realki v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 17. septembra. Železniški promet v Carigrad je od včeraj zvečer skoro po vsi Bolgarski ustavljen, ker so vsled pet dnij trajajočega dežja nastale povodnji mej postajama Hermanli in Drinopolje. Poštni vlak iz Sofije v Carigrad moral se je včeraj vrniti.

Pariz 17. septembra. Danes dopoldne trčila sta na kolodvoru v Anđelotu dva vlaka. Dva potovalca ubita, dvanajst oseb, mej njimi osem železniških služnikov težko ranjenih.

Madrid 17. septembra. Škoda, ki jo je prouzročil požar v palači Alhambri, ceni se na 50.000 peset.

Rohnstock 18. septembra. Oba cesarja odjahala ob 7¼ zjutraj k manevrom. Kalnoky in Caprivi ostala sta v Hansdorfu. Kralj saksonski odšel iz Börnchena ob 8. uri.

Saint Flour 18. septembra. Novoizvoljenega poslanca Raymunda je množica psovala in kamenjala. Raymandov protikandidat Andrieux izdal manifest, v katerem izraža upanje, da se volitev zaradi raznih zločinov obsojenega Raymunda nikdar potrdila ne bode.

Madrid 18. septembra. Prijeli so dve osebi, ki sta sumni, da sta zažgali Alhambro. Kolera ponehava.

Kajira 18. septembra. V Masavi vsak dan 50 mrličev za kolero.

Razne vesti.

* (Cvet in sad.) Iz Budimpešte se nam piše, da je na tamošnjem Elizabetnem šetališču videti več divjih kostanjev, kateri vsled prevelike vročine v preteklem mesecu izgubivši osušena peresa, zopet z nova zelené in cvetó, takó, da imamo priliko videti na jednom drevesu že dozoreli sad in zraven bujno cvetje, kakor v cvetečem majniku. Tudi nekaterim lipam, stoječim ob suhem tlaku, odpadlo je suho listje, a lipe so na novo zopet pognale! Čudna prikazen!

* (Mlada požigalka.) Žandarmerija v Kolinu na Češkem je te dni zaprla 16 letno deklico, ki je v avgustu na 7 krajih zažgala. Dekle je sodišču izpovedalo, da je hiše zažigala, ker se jej je lepo zdelo gledati, kako gori in kako gasé gasilci. Sodi se, da je malo blazna in jo bodo najbrž poslali v kako blaznico.

* (Muri v Kanadi) zahtevajo, da se jim da zastopstvo v senatu. V Kanadi je do 30.000 murov, in njih kandidat je odvetnik Daves.

* (Društvo za nakup živega srebra.) V Novem Yorku osnovalo se je društvo, ki hoče vso kupčijo z živim srebrom spraviti v svoje roke. Društvo je zadnji čas hitro pokupilo vse zaloge živega srebra iz španskih rudnikov in se je vsled tega ta kovina že znatno podražila.

* (Čitatelj mislij.) Dne 10. t. m. je po ulicah mesta Chicago v Ameriki šel čitatelj mislij z zavezanimi očmi v znan hotel, kjer je v knjigi tujcev poiskal ime, katero je zahteval preiskovalni odsek. Kmalu potem je pa otrpnil, kakor pokojni čitatelj mislij Irvin Bishop. Zdravnikom se je pa vender posrečilo, da so ga zopet oživili.

* (117letni veteran.) Dne 11. decembra bode minolo 100 let, odkar so ruske čete vzele z naskokom turško trdnjavo Izmail. V Peter-Pavelskej trdnjavi bode ta dan slovesna služba božja za vojake, pale v tej bitvi. Pomenljivo je pa, da bo pri službi božji morda še jeden udeležitelj tega naskoka. Ta veteran je polkovnik Grigonko. Udeležil se je imenovane bitve 17 let star. Leta 1815. je popustil vojaško službo in od tega časa živi na svojem posestvu v poltavski guberniji in je še trden, da si je že spomnil 117. leto. V spomin, da se je udeležil omenjene dobitve, dobil je bil zlat križec z napisom: „Za veliko hrabrost pri osvojenju trdnjave Izmail dne 11. decembra 1790.“

SLOVANSKI SVET

prinaša v 17. številki naslednjo vsebino: Panteonizem in panslavizem. — Irredenta in slovanski optimizem. — O našem občem položaju. — Andrija Kačić Miošić, „slovan, pisatelj jugoslovanske strane“. — O tehniških izrazih v zakonodavstvu. (Dalje.) II. skupina. Izrazi izposojeni. — Ruske drobtinice. — Pogled po slovanskem svetu: a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrto leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Tužici:
17. septembra.
Pri **Maličci:** Löwenberg, Peki z Dunaja. — Welker z Bavorskega. — Zakoscheg iz Beljaka. — Pl. Wintzingerod iz Draždan. — Tugl iz Maribora. — Volčič iz Loža. — D. ninger iz Monakovega. — Berger iz Trbiža.

Pri **Slonu:** Semen, Schopper z Dunaja. — Goldstein iz Kaniže. — Mikš iz Krenovice. — Oblak iz Rateč. — Sušteršič iz Železnikov. — Stare iz Kamnika. — Breuer iz Budimpešte.

Pri **bavarskem dvoru:** Kobič, Meral z Dunaja. — Höger iz Stareloke. — Rodine iz Motnika. — Dolak iz Badena.

Pri **južnem kolodvoru:** Brachman z Dunaja. — Remeo iz Pazina.

Umrli so v Ljubljani:

16. septembra: Frauc Mikš, gostač, 24 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.
17. septembra: Terezija Muha, delavka, 60 let, Karlovska cesta št. 9, za jetiko.
18. septembra: Maks Hauser, konduktarjev sin, 2 leti, Resljeva cesta št. 23, za jetiko.

V deželni bolnici:

16. septembra: Ivan Jenček, delavec, 46 let, za plućnico.
17. septembra: Lucija Hinterhubner, mlinarjeva žena, 22 let, za srčno hibo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.34	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4.55	Surovo maslo,	82
Ječmen,	4.22	Jajce, jedno,	3
Oves,	2.76	Mleko, liter	8
Ajda,	4.39	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4.39	Telečje	68
Koruza,	5.04	Svinjsko	66
Krompir,	2.50	Koštrunovo	36
Loča,	10	Pišanec	50
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	134
Maslo,	90	Slama,	178
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen	64	„ mehka, 4 „	440

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. sept.	7. zjutraj	740.1 mm.	13.2° C	sl. vzh.	obl.	0.50 mm.
	2. popol.	741.2 mm.	16.3° C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	742.1 mm.	12.8° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.1°, za 0.1° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. septembra 1890.

Bankovcev v prometu	432,715.000 gld.	(— 5,594.000 gld.)
Zaklad v gotovini	243,623.000 „	(+ 28.000 „)
Portfelj	166,375.000 „	(— 12,619.000 „)
Lombard	23,705.000 „	(— 606.000 „)
Davka prosta bankovčeva reserva	21,840.000 „	(+ 8,311.000 „)

Dunajska borza

dne 18. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	87.95	87.85
Srebrna renta	88.60	88.45
Zlata renta	106.10	106.40
5% marčna renta	101.25	101.10
Akcije narodne banke	969	967
Kreditne akcije	303.25	307
London	111.65	111.65
Srebro	—	—
Napol.	8.87	8.89
C. kr. cekini	5.36	5.36
Nemške marke	54.77 1/2	54.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogorska zlata renta 4%	100	75
Ogorska papirna renta 5%	99	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	112	50
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	167
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Marljiv abiturijent

lepega vedenja, dobi v Gradci hrano in stanovanje (oddaljeno pol ure od vseučilišča) za to, da podučuje po dve uri na dan tri učence narodne šole v slovenščini. Prednost ima, kdor je muzikalčen. — Pisma upravitelju „Slovenskega Naroda“. (661—2)

Dobrega in pridnega

strugarskega pomočnika

vsprejem takoj pod ugodnimi pogoji.

J. J. Naglas v Ljubljani. (710—2)

Dečka

ki je dovršil prvi ali drugi razred srednje šole, je zdrav in čvrst ter poštenega obnašanja, vsprejem takoj v prodajalnice manufakturnega blaga.

Fran Chrobath,
trgovec v Kranju.

Uradnika v odvetniško pisarno

ki je nemškega in slovenskega jezika v pisavi in govoru popolnoma zmožen in ki dela tudi samostojno, vsprejem takoj.

Dr. Valentin Temnikar,
odvetnik v Slovenjem gradu.

(695—3)

pripravljena od lekarja GABR. PICCOLI-ja v Ljubljani, je zelo uplivno zdravilo, ki krepi želodec, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih novij ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenec za želodec pošilja izde-
lovatelj proti poštnemu povzetju v
skatljah po 12 steklenicah za gld. 1.36; po 24 za
gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26;
po 55 za gld. 5.26; po 110 za gld. 10.30; po 550
za 50 gld.

V steklenicah po 10 kr. v lekarni Piccoli v
Ljubljani, v drugih lekarnah po 15 kr., prodaja se
skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. (712—1)

Pri Karol-u Till-u v Špitalskih
ulicah št. 10 izšel je ravnokar:

Prirodopis

v podobah.

Zivalstvo v 250 podobah v porabo pri
nazornem nauku

s slovensko in latinsko terminologijo, s 23 ta-
blicami na močnem kartonskem papirju in plat-
nenem pregibu z jako lepo naslovno podobo.

Cena 3 gld. (701—2)

AMERIKO.

Vsi, kateri nameravajo po-
tovati v Ameriko, in to v

Novi York,

Baltimore, Južno Ameriko

i. t. d., ter se želé hitro, varno in prijetno voziti,
dobé natančnejša pojasnila v nemškem ali sloven-
skem jeziku, ako se pisмено obrnejo na tvrdko:

Karesch & Stotzky v Bremenu

koncesijoniran pošiljalen zavod za potnike s hitrimi
parobrodi: **Lahn, Saale, Trave, Aller, Ems,**
Elder, Fulda, Werra, Elbe.

Voznja traja le kakih 8 dnij. Voznino
zaračunava izredno cenó.

SVARILO! Ker nemava v Ljubljani in na
Dunaji agentov, in se je često
zgodilo, da so potniki, ki so se dali pregovoriti, da
so tam vozovnice kupili, jih dobili mesto čez Bre-
men za druga pristanišča, in katere so zabarantali
za počasi vozeče ladje: Zato svetujemo vsem, da se
niti v Ljubljani niti na Dunaji z nikomur ne dogo-
varjajo radi oskrbljenja vozovnic.

(585—14)

Karesch & Stotzky
odpravnika ladij v Bremenu.

Dunajske razstavne srečke à 1 gld. Le malo jih je še!

**Zadnji
mesec**

Glavni dobitnik

50.000

gold. vrednosti

**11 srečk 10 gl.
6 srečk 5 gl. 50 kr.**

Srečke à 1 gld. pri **C. C. MAYER-ji** v Ljubljani. (699—4)